

сусовы че онѣзи, които знайкътъ истина-тѫ, иѣ-
матъ право да ѹж скрыкътъ въ свои-тѣ сърдца
и да оставятъ народъ-тъ въ заблужденія-та му.
Тѣ сѫ длѣжни дѣрзновенно да проповѣдватъ
истина-тѫ, за да можатъ и други-тѣ да ся
научатъ що е воля-та Божія.

П. Подтвърдава ли ся това поученіе отъ при-
мѣръ-тъ на Іисуса и на Апостолы-тѣ?

О. Подтвърдява ся то сило отъ тѣхній-тъ
примѣръ. Тѣ не ся отдѣлихъ отъ народъ-тъ
за да живѣйтъ наединѣ; тѣ не казвахъ че
народъ-тъ бѣше простъ и не щѣше да прі-
ма истина-тѫ, и затова трѣбаше да ся у-
крые въ тѣхніи-тѣ сърдца; на противъ тѣ катадневно ѹж проповѣдахъ на всички-тѣ, и ка-
то гордѣливи-тѣ Фарисеи и учени-тѣ книжни-
ци ся отричахъ отъ Іисуса и отъ думы-тѣ му,
простый-тъ народъ слушаше го съ благода-
реніе. (Мар. 12; 37.)

П. Защо послѣдователи-тѣ Христови трѣб-
ва да правятъ добры дѣла прѣдъ человѣцы-тѣ?

О. За да гы побуждатъ да правятъ подо-
бы дѣла. Богъ ся прославя съ обращеніе-то
на человѣцы-тѣ отъ зло-то къ добро-то
чрѣзъ примѣръ-тъ на благочестивы-тѣ.

П. На кои ся относятъ горѣписаны-тѣ па-
ставленіа Іисусовы?

О. Тѣ ся относятъ не само на духовен-
ство-то, но и на всички-тѣ Христіаны. Всякой
Христіанинъ е длѣженъ да биде соль на зе-
мљ-тѫ, и видѣлиша на свѣтъ-тъ. Всякой Хри-
стіанинъ е длѣженъ да обнародва, колкото
може, истина-тѫ Божій на онѣзи, които не